

Vergaderjaar 1985-1986

19522

Regelen inzake beroepen op het gebied van de individuele gezondheidszorg (wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg)

A

OORSPRONKELIJKE TEKST VAN HET VOORSTEL VAN WET EN VAN DE MEMORIE VAN TOELICHTING, ZOALS VOORGELEGD AAN DE RAAD VAN STATE EN VOOR ZOVER NADIEN GEWIJZIGD**I. VOORSTEL VAN WET****Considerans:**

Het eerste deel van de considerans luidde:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is:

de tot dusverre geldende wettelijke regeling op het gebied van de uitoefening van de geneeskunst, inhoudende een het gehele gebied der geneeskunst bestrijkend verbod van beroepsuitoefening zonder hiertoe wettelijk verleende bevoegdheid, te vervangen door een regeling welke een ruimer gebied van individuele gezondheidszorg bestrijkt en waarbij slechts het verrichten van bij de wet aangewezen categorieën van handelingen wordt voorbehouden aan categorieën van daartoe overeenkomstig de wet gekwalificeerden, terwijl het voeren van wettelijk beschermde beroepstitels uitsluitend aan de gekwalificeerden toekomt;

Artikel 1

De aanhef van het tweede lid luidde:

2. In deze wet en de daarop berustende bepalingen worden onder handelingen op het gebied van de geneeskunst of dienende tot een geneeskundig doel verstaan:

Artikel 2

Het vierde lid ontbrak.

Artikel 3

Het eerste lid luidde:

1. Er worden registers ingesteld, waarin degenen die aan de daarvoor bij en krachtens deze wet gestelde voorwaarden voldoen, op hun aanvraag worden ingeschreven, onderscheidenlijk als:

arts,
tandarts,
apotheker,
klinisch chemicus,
klinisch psycholoog,
psychotherapeut,
fysiotherapeut,
oefentherapeut-Mensendieck,
oefentherapeut-Cesar,
diëtist,
mondhygiënist,
orthoptist,
radiodiagnostisch laborant,
radiotherapeutisch laborant,
logopedist,
ergotherapeut,
podothérapeut,
verloeskundige,
verpleegkundige,
ziekenverzorgende,
apothekers-assistent.

Artikel 4

Het tweede lid luidde:

2. Het is degenen wie het recht tot het voeren van een in deze wet geregelde titel niet toekomt op grond van het eerste lid, verboden deze titel, een daarop gelijkende benaming, dan wel een op die titel betrekking

hebbend onderscheidingsteken, aangegeven met toepassing van artikel 117 of daarmee in hoofdzaak overeenstemmend, te voeren.

Het derde lid luidde:

3. Zolang een inschrijving in een register geschorst is, wordt de betrokkene geacht niet in dat register ingeschreven te staan.

Artikel 5

Het eerste lid, onder e, luidde:

e. indien in bij algemene maatregel van bestuur aangegeven gevallen de aanvrager een bij de maatregel aangegeven leeftijd nog niet heeft bereikt.

Artikel 6

Het zesde lid luidde:

6. Op een aanvraag wordt door Onze Minister zo spoedig mogelijk beslist.

Artikel 13

Het tweede lid, onder b, luidde:

b. bij de regeling erin is voorzien dat geen erkenningen als specialist worden verleend aan anderen dan personen die in het overeenkomstig artikel 3, eerste lid, voor het betrokken deelgebied ingestelde register ingeschreven staan, en anderzijds dat het verkrijgen van een erkenning niet afhankelijk is van het lidmaatschap der organisatie;

De laatste volzin van het vierde lid, luidde:

Zij worden geacht de voorziening goed te keuren, waaromtrent zij binnen de in de tweede volzin genoemde termijn geen beslissing of geen besluit tot verdaging, dan wel vóór de afloop van de termijn waarvoor de beslissing is verdaagd, geen beslissing hebben genomen.

Artikel 16

Het tweede lid luidde:

2. Het is degene wie het recht tot het voeren van een krachtens deze wet erkende specialisten-titel niet toekomt op grond van het eerste lid, verboden deze titel of een daarop gelijkende benaming te voeren.

Artikel 18

Het tweede lid luidde:

2. In de gevallen waarin de arts bij of krachtens de Wet op de Geneesmiddelenvoorziening (Stb. 1958, 408) bevoegd is de artsnijbereidkuns uit te oefenen wordt het verrichten van handelingen op het gebied van de artsnijbereidkuns mede geacht tot het gebied van zijn deskundigheid te behoren.

Artikel 30

De aanhef luidde:

Tot het gebied van deskundigheid van de fysiotherapeut wordt gerekend het verrichten van bij algemene maatregel van bestuur te omschrijven handelingen dienende tot een geneeskundig doel, op het gebied van de fysiotherapie, voor zover zulks geschiedt:

Artikel 32

De aanhef luidde:

Tot het gebied van deskundigheid van de oefentherapeut-Mensendieck wordt gerekend het verrichten van bij algemene maatregel van bestuur te omschrijven handelingen, dienende tot een geneeskundig doel, op het gebied van de oefentherapie-Mensendieck, voor zover zulks geschiedt:

Artikel 34

De aanhef luidde:

Tot het gebied van deskundigheid van de oefentherapeut-Cesar wordt gerekend het verrichten van bij algemene maatregel van bestuur te omschrijven handelingen, dienende tot een geneeskundig doel, op het gebied van de oefentherapie-Cesar, voor zover zulks geschiedt:

Artikel 36

De aanhef luidde:

Tot het gebied van deskundigheid van de diëtist wordt gerekend het verrichten van bij algemene maatregel van bestuur te omschrijven handelingen, dienende tot een geneeskundig doel, op het gebied van de diëtetiek, voor zover zulks geschiedt:

Artikel 38

De aanhef luidde:

Tot het gebied van deskundigheid van de mondhygiënist wordt gerekend het verrichten van bij algemene maatregel van bestuur te omschrijven handelingen, dienende tot een tandheelkundig doel, op het gebied van de mondhygiëne, voor zover zulks geschiedt:

Artikel 39 (oud) luidde:

Artikel 39

Om in het daarvoor overeenkomstig artikel 3, eerste lid, ingestelde register als orthoptist te kunnen worden ingeschreven, wordt vereist het bezit van het getuigschrift van het, ter afsluiting van een hiertoe bij algemene maatregel van bestuur geregelde of aangewezen opleiding, met goed gevolg afgelegde examen van orthoptist.

Artikel 40 (oud) luidde:

Artikel 40

Tot het gebied van deskundigheid van de orthoptist wordt gerekend het verrichten van bij algemene maatregel van bestuur te omschrijven handelingen, dienende tot een geneeskundig doel, op het gebied van de orthoptie, voor zover zulks geschiedt:

- a. op grond van een door een oogarts afgegeven voorschrift dat aan de bij de maatregel te stellen eisen voldoet, en,
- b. met inachtneming van de regels, bij de maatregel te stellen aangaande de verdere betrekkingen tot die oogarts ter zake van de behandeling die wordt gegeven.

Artikel 41 (oud) luidde:

Artikel 41

Om in het daarvoor overeenkomstig artikel 3, eerste lid, ingestelde register als radiodiagnostisch laborant te kunnen worden ingeschreven, wordt vereist het bezit van het getuigschrift van het, ter afsluiting

van een hiertoe bij algemene maatregel van bestuur geregelde of aangewezen opleiding, met goed gevolg afgelegde examen van radiodiagnostisch laborant.

Artikel 42 (oud) luidde:

Artikel 42

Tot het gebied van deskundigheid van de radiodiagnostisch laborant wordt gerekend het verrichten van bij algemene maatregel van bestuur te omschrijven handelingen, dienende tot een geneeskundig doel, op het gebied van de radiodiagnostiek, voor zover zulks geschiedt:

- a. op grond van een door een arts of tandarts afgegeven voorschrift dat aan de bij de maatregel te stellen eisen voldoet, en,
- b. met inachtneming van de regels, bij de maatregel te stellen aangaande de verdere betrekkingen tot die arts of tandarts ter zake van de behandeling die wordt gegeven.

Artikel 43 (oud) luidde:

Artikel 43

Om in het daarvoor overeenkomstig artikel 3, eerste lid, ingestelde register als radiotherapeutisch laborant te kunnen worden ingeschreven, wordt vereist het bezit van het getuigschrift van het, ter afsluiting van een hiertoe bij algemene maatregel van bestuur geregelde of aangewezen opleiding, met goed gevolg afgelegde examen van radiotherapeutisch laborant.

Artikel 44 (oud) luidde:

Artikel 44

Tot het gebied van deskundigheid van de radiotherapeutisch laborant wordt gerekend het verrichten van bij algemene maatregel van bestuur te omschrijven handelingen, dienende tot een geneeskundig doel, op het gebied van de radiotherapie, voor zover zulks geschiedt:

- a. op grond van een door een arts afgegeven voorschrift dat aan de bij de maatregel te stellen eisen voldoet, en,
- b. met inachtneming van de regels, bij de maatregel te stellen aangaande de verdere betrekkingen tot die arts ter zake van de behandeling die wordt gegeven.

Artikel 46 (oud)/artikel 40 (nieuw)

De aanhef luidde:

Tot het gebied van deskundigheid van de logopedist wordt gerekend het verrichten van bij algemene maatregel van bestuur te omschrijven handelingen, dienende tot een geneeskundig doel, op het gebied van de logopedie, voor zover zulks geschiedt:

Artikel 48 (oud)/artikel 42 (nieuw)

De aanhef luidde:

Tot het gebied van deskundigheid van de ergotherapeut wordt gerekend het verrichten van bij algemene maatregel van bestuur te omschrijven handelingen, dienende tot een geneeskundig doel, op het gebied van de ergotherapie, voor zover zulks geschiedt:

Artikel 50 (oud)/artikel 44 (nieuw)

De aanhef luidde:

Tot het gebied van deskundigheid van de podotherapeut wordt gerekend het verrichten van bij algemene maatregel van bestuur te omschrijven handelingen, dienende tot een geneeskundig doel, op het gebied van de podotherapie, voor zover zulks geschiedt:

Artikel 56 (oud) luidde:

Artikel 56

Om in het daarvoor overeenkomstig artikel 3, eerste lid, ingestelde register als ziekenverzorgende te kunnen worden ingeschreven, wordt vereist het bezit van het getuigschrift van het, ter afsluiting van een hiertoe bij algemene maatregel van bestuur geregelde of aangewezen opleiding, met goed gevolg afgelegde examen van ziekenverzorgende.

Artikel 57 (oud) luidde:

Artikel 57

Artikel 54 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 58 (oud) luidde:

Artikel 58

Tot het gebied van deskundigheid van de ziekenverzorgende wordt gerekend:

a. het verrichten van handelingen op het gebied van observatie, begeleiding, verpleging en verzorging in gevallen waarin in verband met de gezondheidstoestand van de patiënt

het verrichten van zodanige handelingen door een verpleegkundige niet aangewezen is;

b. het op verzoek van een verpleegkundige verrichten van de onder a genoemde handelingen in andere dan de onder a bedoelde gevallen;

c. het op verzoek van een beroepsbeoefenaar op het gebied van de individuele gezondheidszorg verrichten van handelingen in aansluiting op diens diagnostische en therapeutische werkzaamheden.

Artikel 59 (oud) luidde:

Artikel 59

Om in het daarvoor overeenkomstig artikel 3, eerste lid, ingestelde register als apothekers-assistent te kunnen worden ingeschreven, wordt vereist het bezit van het getuigschrift van het, ter afsluiting van een hiertoe bij algemene maatregel van bestuur geregelde of aangewezen opleiding, met goed gevolg afgelegde examen van apothekers-assistent.

Artikel 60 (oud) luidde:

Artikel 60

Tot het gebied van deskundigheid van de apothekers-assistent wordt gerekend het verrichten van handelingen op het gebied van de artsenijsbereidkunst in de zin van de Wet op de Geneesmiddelenvoorziening, voor zover dit geschiedt in een apotheek en onder toezicht van een apotheker of een apotheekhoudende arts.

Artikel 61 (oud)/artikel 50 (nieuw)

De laatste zinsnede luidde: doch niet dienende tot een geneeskundig doel.

Artikel 51 (nieuw) ontbrak**Artikel 63** (oud)/artikel 53 (nieuw)

De aanhef van het eerste lid luidde:

1. Tot het verrichten van heelkundige handelingen – waaronder worden verstaan handelingen, dienende tot een geneeskundig doel, waarbij de samenhang der lichaamsweefsels wordt verstoord en deze zich niet direct herstelt – zijn bevoegd:

Het zevende lid luidde:

7. Tot het verrichten van handelingen, op het gebied van de individuele gezondheidszorg, met gebruiknaming van radioactieve stoffen of toestellen die ioniserende stralen uitzenden, zijn bevoegd:

a. de artsen,
b. de tandartsen,
c. de mondhygiënisten,
d. de radiodiagnostisch laboranten,
e. de radiotherapeutisch laboranten,
doch uitsluitend voor zover zij voldoen aan de krachtens de Kernenergiewet (Stb. 1963, 82) terzake van het gebruiken van zodanige stoffen en toestellen gestelde eisen, alsmede, voor zover het betreft de onder b-e genoemde personen, uitsluitend voor zover het betreft handelingen, in de aanhef van dit lid bedoeld, die overeenkomstig het bij en krachtens hoofdstuk III bepaalde worden gerekend tot hun gebied van deskundigheid.

Artikel 65 (oud)/artikel 55 (nieuw)

Het tweede lid luidde:

2. Een handeling, aangegeven in artikel 63 dan wel krachtens artikel 64, eerste of tweede lid, van een persoon, niet behorende tot degenen die bij artikel 63 dan wel krachtens artikel 64, eerste of tweede lid, bevoegd zijn verklaard tot het verrichten van daarbij aangegeven handelingen, wordt geacht te zijn verricht door een daartoe bevoegde, indien hij de opdracht daartoe van een bevoegde heeft gekregen en voldaan is aan het in het eerste lid, onder a en b, bepaalde.

Artikel 67 (oud)/artikel 57, (nieuw)

Het eerste lid, onder a, luidde:

a. indien hij in het buitenland een getuigschrift heeft verkregen dat door Onze Minister is aangewezen als bewijs van een verworven vakbekwaamheid die geacht kan worden gelijkwaardig te zijn aan die welke uit het voldoen aan vorenbedoelde eisen mag worden afgeleid;

Artikel 92 (oud)/artikel 82 (nieuw)

Het eerste deel van het tweede lid luidde:

2. De klager, degene over wie is geklaagd, en de betrokken regionale inspecteur worden gedurende een termijn van tenminste zes dagen in de gelegenheid gesteld van de processtukken kennis te nemen, met dien verstande dat de voorzitter van het tuchtcollege ten aanzien van de klager die niet is de inspecteur, in het belang van diens geestelijke of lichamelijke gezondheid een uitzondering kan maken voor bepaalde stukken of gedeelten van stukken;

Artikel 97 (oud)/artikel 87 (nieuw)

Het tweede lid luidde:

2. Indien het college daartoe termen aanwezig acht, kan het bepalen dat aan de klager een afschrift van de eindbeslissing wordt toegezonden met weglating van gedeelten waarvan mededeling aan hem niet in het belang is van zijn geestelijke of lichamelijke gezondheid.

Artikel 98 (oud)/artikel 88 (nieuw)
Het derde lid luidde:

3. Een na de beroepstermijn, bedoeld in het eerste lid, ingekomen beroepschrift wordt geacht tijdig te zijn ingediend, indien de indiener daarvan aantoonde dat hij het beroep heeft ingesteld zo spoedig als dit redelijkerwijs verlangd kon worden.

Artikel 110 (oud)/artikel 110 (nieuw) luidde:

Artikel 110

Onze Minister wijst ambtenaren aan, belast met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde.

Artikel 115 (oud)/artikel 105 (nieuw)

De eerste volzin van het tweede lid luidde:

2. Omtrent een ontwerp van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 66 wordt de Raad voor de beroepen in de individuele gezondheidszorg niet gehoord zonder dat het ontwerp in de Nederlandse Staatscourant is bekendgemaakt en voor een ieder gedurende drie maanden de gelegenheid heeft opengestaan wensen en bezwaren ter kennis van Onze Minister te brengen.

Artikel 116 (oud)/artikel 106 (nieuw)

Het derde lid luidde:

3. De in het eerste lid bedoelde persoon wordt voor de toepassing van in andere wetten opgenomen bepalingen, betrekking hebbende op degenen die in het desbetreffende overeenkomstig artikel 3, eerste lid, ingestelde register ingeschreven staan, geacht in dat register ingeschreven te staan voor zover zulks noodzakelijk is in verband met het verrichten van de in het eerste lid bedoelde werkzaamheden.

Artikel 119 (oud)/artikel 109 (nieuw)

Het derde lid ontbrak.

Artikel 128 (oud)/artikel 118 (nieuw)

De aanhef van het eerste lid luidde:

1. Ten aanzien van degenen die op het tijdstip waarop paragraaf 1 van hoofdstuk II voor hen van kracht wordt de bevoegdheid hadden verkregen of waren toegelaten tot de uitoefening van een in het tweede lid genoemd beroep, dan wel de bevoegdheid hadden verkregen tot het voeren van een op het beroep betrekking hebbende, in het derde lid genoemde titel, dan wel een ander in het vierde lid genoemd beroep reeds uitoefenden, blijven gedurende drie maanden na dat tijdstip en, indien binnen dat tijdvak een aanvraag voor inschrijving in het desbetreffende register is ingediend, ook nadien totdat op hun aanvraag onherroepelijk is beslist, buiten toepassing:

Het derde lid luidde:

3. De in het eerste lid bedoelde beroepen zijn die van:

arts,
tandarts,
apotheker,
fysiotherapeut,
oefentherapeut-Mensendieck,
oefentherapeut-Cesar,
diëtist,
mondhygiënist,
orthoptist,
radiodiagnostisch laborant,
radiotherapeutisch laborant,
logopedist,
ergotherapeut,
podothérapeut,
verloskundige,
apothekers-assistent.

Het vierde lid (oud) luidde:

4. De in het eerste lid bedoelde

titels zijn die van:

verpleegkundige,
ziekenverzorger, ziekenverzorgster.

Het zesde lid (oud)/vijfde lid

(nieuw) luidde:

6. De in het eerste lid bedoelde personen worden voor de toepassing van in andere wetten opgenomen bepalingen, betrekking hebbende op degenen die in het desbetreffende overeenkomstig artikel 3, eerste lid, ingestelde register ingeschreven staan, gedurende de in het eerste lid bedoelde periode geacht ingeschreven te staan in dat register.

Artikel 129 (oud)/artikel 119 (nieuw)

Het eerste lid luidde:

1. Degenen die vóór het tijdstip waarop dit artikel voor hen van kracht wordt de bevoegdheid hadden

verkregen of waren toegelaten tot de uitoefening van een in artikel 128, derde lid, genoemd beroep, dan wel de bevoegdheid hadden verkregen tot het voeren van een op het beroep betrekking hebbende, in artikel 128, vierde lid, genoemde titel, wordt inschrijving in het desbetreffende overeenkomstig artikel 3, eerste lid, ingestelde register niet geweigerd vanwege het niet voldoen aan de ter zake van de genoten opleiding bij of krachtens hoofdstuk III voor inschrijving in dat register gestelde eisen.

Het tweede lid luidde:

2. Met de in het eerste lid bedoelde personen worden gelijkgesteld degenen die een op de bekwaamheid tot de uitoefening van een daar bedoeld beroep dan wel op het voeren van een daar bedoelde titel betrekking hebbend getuigschrift hebben verkregen ter afsluiting van een wettelijk geregelde opleiding welke vóór het tijdstip waarop dit artikel voor hen van kracht wordt is aangevangen en eerst nadien is voltooid.

Artikel 130 (oud)/artikel 120 (nieuw)

Het eerste lid luidde:

1. Degenen die in het tijdvak van vijf jaren, onmiddellijk voorafgaande aan het tijdstip waarop dit artikel voor hen van kracht wordt, gedurende een aaneengesloten tijdvak van tenminste zes maanden een in artikel 128, vijfde lid, genoemd beroep hebben uitgeoefend en die niet voldoen aan de ter zake van de genoten opleiding bij of krachtens hoofdstuk III voor inschrijving in het desbetreffende overeenkomstig artikel 3, eerste lid, ingestelde register gestelde eisen, wordt inschrijving in dat register deswege niet geweigerd indien Onze Minister op hun daartoe strekkende aanvraag heeft verklaard dat zij naar zijn oordeel voldoende waarborg bieden dat hun taak niet tot schade van de individuele gezondheidszorg strekt.

Het derde lid luidde:

3. Een aanvraag als bedoeld in het eerste lid is slechts ontvankelijk indien zij wordt ingediend binnen zes maanden na het tijdstip waarop dit artikel voor de betrokkene van kracht wordt.

Later ingediende aanvragen kunnen slechts in behandeling worden genomen indien een aanmelijkelijke oorzaak voor de vertraging aanwezig is, en in dat geval slechts binnen twee maanden nadat de oorzaak heeft opgehouden te werken.

Artikel 121 (nieuw) ontbrak.

Artikel 131 (oud)/artikel 122 (nieuw).

Het eerste lid luidde:

1. Er wordt een register ingesteld, waarin op hun aanvraag als heilgymnast-masseur kunnen worden ingeschreven degenen die voor het tijdstip waarop dit artikel van kracht wordt krachtens artikel 8, eerste lid, van de Wet op de paramedische beroepen (Stb. 1963, 113) dan wel op de in artikel 41, tweede of vierde lid, van die wet omschreven voet de bevoegdheid tot uitoefening van heilgymnastiek en massage hadden verkregen.

Artikel 132 (oud)/artikel 123 (nieuw)

De aanhef van het eerste lid luidde:

1. Tot het gebied van deskundigheid van degenen die in het in artikel 131 bedoelde register ingeschreven staan, wordt gerekend het verrichten van bij algemene maatregel van bestuur te omschrijven handelingen, dienende tot een geneeskundig doel, op het gebied van de bewegingstherapie en de massagetherapie, voor zover zulks geschiedt.

Artikel 135 (oud)/artikel 126 (nieuw)

Het tweede lid luidde:

2. In hetgeen in geval van toepassing van het eerste lid verder regeling behoeft, wordt voorzien bij of krachtens algemene maatregel van bestuur.

Onderdeel E luidde:

E

Artikel 15, eerste lid, wordt vervangen door:

1. De inschrijving wordt door de inspecteur geweigerd indien de aanvrager niet ingeschreven staat in het desbetreffende overeenkomstig artikel 3, eerste lid, van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg ingestelde register, of, zo het een arts betreft, hem de bevoegdheid tot uitoefening van de artsnijbereidkunst niet toekomt.

Onderdeel F luidde:

F

Artikel 16, eerste lid, onder b, wordt vervangen door:

b. indien de ingeschrevene niet meer ingeschreven staat in het

desbetreffende overeenkomstig artikel 3, eerste lid, van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg ingestelde register, of, zo het een arts betreft, deze zijn bevoegdheid tot uitoefening van de artsnijbereidkunst heeft verloren.;

Artikel 146 (oud)/artikel 137 (nieuw)

Onderdeel C luidde:

C

Na artikel 2 wordt een nieuw **artikel 2a** ingevoegd, luidende:

De geneeskundigen die niet ingeschreven staan in het desbetreffende overeenkomstig artikel 3, eerste lid, van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg ingestelde register, worden voor de toepassing van in andere wetten opgenomen bepalingen, betrekking hebbende op degenen die in dat register ingeschreven staan, geacht ingeschreven te staan in dat register voor zover zulks noodzakelijk is ter nakoming van de hun krachtens deze wet opgelegde verplichtingen.

II. MEMORIE VAN TOELICHTING ALGEMEEN DEEL

Hoofdstuk 1

§ 1. *Hoofddijnen van het wetsontwerp*

De achtste volzin van de tweede alinea luidde:

In plaats daarvan treedt een stelsel van titelbescherming, waarbij het voeren van een wettelijk beschermde beroepstitel wordt voorbehouden aan bepaalde groepen van deskundigen.

De tweede volzin van de negende alinea luidde:

Het wetsontwerp behelst een voorstel tot wijziging van de Gezondheidswet die strekt tot het in het leven roepen van een college van advies voor de minister, de Raad voor de beroepen in de individuele gezondheidszorg.

Hoofdstuk 2

De twaalfde en dertiende alinea luiden:

Het kabinet heeft de aanbevelingen van de Commissie op het punt van de beroepen die in de wet moeten worden geregeld niet overgenomen.

Het heeft zich bij het bepalen van zijn standpunt over deze zaak mede laten leiden door de overweging dat de meeste beroepen wier plaats in de wet de Commissie ter discussie stelde thans al onder een wettelijke regeling vallen die de beroepsuitoefening tot onderwerp heeft. Juist vanwege het voornemen de beroepsmatige uitoefening van de gezondheidszorg vrij te geven door het schrappen van het verbod tot het onbevoegd uitoefenen van de geneeskunst, kan een duidelijk publiekrechtelijke erkenning en waarborg van deskundigheid hier niet ontbreken. Voor de beroepen die thans nog geen wettelijke regeling kennen zal een plaats in het nieuwe stelsel in dit licht en dat van de commissiecriteria moeten worden bezien.

Bovenstaande overwegingen leiden er toe dat het bij het beoordelen van de vraag of nieuwe beroepen in de wet moeten worden opgenomen vooreerst van belang is of voor dat beroep tuchtrecht moet worden ingevoerd. Vervolgens is de vraag relevant of er in het kader van de beroepsuitoefening door de beroepsgroep voorbehouden handelingen worden verricht. Ten slotte zal, wanneer deze beide omstandigheden zich niet voordoen, onder ogen moeten worden gezien of anderszins de nieuwe situatie die de wet schept met betrekking tot het uitoefenen van de geneeskunst, bestaande in het in beginsel opheffen van het algehele verbod tot het onbevoegd uitoefenen van de geneeskunst, noopt tot het invoeren van een stelsel van registratie (met daaraan verbonden titelbescherming) voor het desbetreffende beroep. Wanneer bij voorbeeld voor de uitoefening van een bepaald beroep in de gezondheidszorg geconcludeerd zou worden dat kan worden volstaan met het treffen van een regeling voor de opleidingen zal het niet nodig zijn dat beroep in de onderhavige wet op te nemen.

De eerste volzin van de vijftiende alinea luidde:

Het belang van een beroep voor de volksgezondheid zal alleen kunnen worden aangenomen wanneer het effect van de behandelmethoden in het kader van de beroepsuitoefening in positieve zin is aangetoond.

De tweede volzin van de negentiende alinea luidde:

Op zichzelf is dit echter geen beslissend criterium voor opnemings in de wet.

De twintigste alinea luidde:

Met name in de kringen van patiënten dient er een duidelijke behoefte te bestaan aan bescherming van de titel van het beroep, als de garantie voor deskundigheid. De tot het voeren van een titel gerechtigde zal als zodanig herkenbaar moeten zijn voor de patiënt en voor andere belanghebbenden. Dit laatste punt is van wezenlijke betekenis voor opnemings van een beroep in de onderhavige wet. In het licht van het standpunt van het kabinet over het eindbericht van de Commissie vermindering en vereenvoudiging van overheidsregelingen kan hieraan nog worden toegevoegd dat behoefte aan titelbescherming moet worden beoordeeld in samenhang met de plaats die het nieuwe beroep inneemt in het nieuwe stelsel, waarbij het uitoefenen van de geneeskunst juist in beginsel is vrijgegeven en de behoefte bestaat aan wetgeving waarbij deskundigen duidelijk van ondeskundigen worden onderscheiden.

De negenentwintigste alinea luidde:

Een afzonderlijke opmerking dient tot slot te worden gemaakt over de zogenaamde assisterende beroepen. In het algemeen moet worden geconstateerd dat een eigen professionele zelfstandigheid in de relatie met de patiënt niet aanwezig is bij de beroepen van doktersassistent, tandartsassistent en apothekersassistent. Alleen om deze reden al zou een regeling bij de onderhavige wet niet op haar plaats zijn. Een uitzondering dient evenwel te worden gemaakt voor het beroep van apothekersassistent; dit beroep heeft reeds bij wet van 1878 (Stb. 222) regeling gevonden. In de praktijk is de mate van zelfstandig optreden bij deze beroepsgroep vaak groter dan het woord assistent lijkt te rechtvaardigen.

Hoofdstuk 3

De tweede alinea luidde:

Een ander denkbaar systeem duidt men in de regel aan met titelbescherming. In dat systeem is niet de werkzaamheid als zodanig voorbehouden aan bepaalde groepen van deskundigen, maar is alleen de titel welke van deskundigheid blijkt geeft, beschermd. Een zodanig systeem geldt bij voorbeeld voor verpleegkun-

digen en ziekenverzorgenden. Ieder mag het beroep uitoefenen, er bestaat althans geen onbevoegde uitoefening van de verpleegkunde en van de ziekenverzorging. Alleen de titel van verpleegkundige en van ziekenverzorg(st)er mag niet worden gebruikt door degenen die niet in het bezit zijn van het desbetreffende diploma. Een algemene strafsanctie op het onbevoegd gebruik maken van de titel ontbreekt in het Wetboek van Strafrecht. In de specifieke wetten ter regeling van de titels wordt dan ook een strafsanctie opgenomen.

De eerste volzin van de vierde alinea luidde:

Het onderhavige wetsontwerp nu gaat in beginsel uit van een systeem van titelbescherming en wel voor alle beroepen, ook voor die beroepen waarvoor tot dusverre een systeem van beroepsbescherming geldt, met dien verstande dat voor een beperkt aantal deelgebieden een systeem van beroepsbescherming gehandhaafd blijft.

Hoofdstuk 4

De eerste volzin van de vijfde alinea luidde:

Het adviesorgaan zal zich immers ook met allerlei opleidingstechnische zaken moeten bezighouden, waarbij overigens de advisering ter zake door de HBO-raad, de Academische Raad en de Onderwijsraad onverlet blijft.

De tweede volzin van de twintigste alinea luidde:

Dit betekent nu al meer dan 20 vertegenwoordigers als bedoeld in het voorgestelde artikel 13 a, derde lid, onder c, Gezondheidswet.

Hoofdstuk 5

§ 1. Algemeen

De vierde volzin van de laatste alinea luidde:

Anderzijds is het degene die niet in een bepaald register is ingeschreven niet toegestaan de desbetreffende titel of een op die titel lijkende benaming te voeren.

§ 2. Registratie van beroepstitels

De eerste volzin van de eerste alinea luidde:

Het wetsontwerp behelst, zoals bovengesteld, een constitutieve registratie.

De derde volzin van de tweede alinea luidde:

In het rapport van de Staatscommissie wordt ten aanzien van het nieuwe bestel een onderscheid tussen twee fasen gemaakt ter zake van de maatschappelijke positie van de betrokkenen.

De eerste volzin van de laatste alinea luidde:

Om te bevorderen dat de periode tussen het met goed gevolg afleggen van het examen en de inschrijving in het register, waarbij zal moeten worden nagegaan of geen weigeringsgrond voor inschrijving aanwezig is, niet lang zal zijn, is het wetsontwerp bepaald dat zo spoedig mogelijk op de ingediende aanvraag wordt beslist.

§ 5. Andere functies van de registratie

De vijfde volzin luidde:

Nu krachtens het onderhavige wetsontwerp registers met constitutieve functie in het leven worden geroepen (waarbij het register een beslissend antwoord moet geven op de vraag of iemand terecht een beschermde titel voert en of zijn recht daartoe beperkt of onbeperkt is) ligt het voor de hand de bestaande administratieve registraties te laten vervallen en de belangrijkste functies, aan die administratieve registraties verbonden, onder te brengen bij de registratie, geregeld in dit wetsontwerp.

Hoofdstuk 7

§ 1. Algemeen

Deze paragraaf luidde:

De op de beroepstakken afzonderlijk betrekking hebbende voorschriften, ingegeven door de doelstellingen van deze wet, zijn ondergebracht in de onderscheidene onderdelen van hoofdstuk III, elk waarvan aldus één dier beroepstakken tot object van regeling heeft. Deze voorschriften betreffen enerzijds de vakbekwaamheidseisen waaraan moet worden voldaan om voor inschrijving in het betrokken register in aanmerking te komen, en anderzijds een aan de vakbekwaamheid gerelateerde omlijning van het werktrein van de beroepstak waarop het register betrekking heeft. Op deze onderwerpen wordt hieronder nader ingegaan. De hier bedoelde regeling dient in haar geheel te worden gezien als een wettelijke waarborg ter bevordering van een behoorlijk peil van beroepsuitoefening door degenen die krachtens inschrijving in de registers de – via

hun beroepstitels kenbare – status van gekwalificeerde op een bepaald vakgebied verkrijgen en dan ook in deze hoedanigheid voor het verlenen van diensten worden aangezocht. In de toekomst nodig blijvende aanpassingen in de inhoud van dit hoofdstuk – al dan niet samenhangende met wijzigingen in artikel 3 – zullen uiteraard, evengoed als de aanpassingen van het hier genoemde artikel, door wetwijzigingen moeten worden tot stand gebracht.

§ 2. Vakbekwaamheidseisen

De eerste alinea luidde:

De in hoofdstuk III gestelde vakbekwaamheidseisen behelzen – in alle gevallen – het hebben genoten van een adequate opleiding. In elk der onderdelen van dit hoofdstuk wordt bepaald wat voor opleiding voor inschrijving in het betrokken register wordt vereist. Met betrekking tot een aantal beroepstakken is verwezen naar een bestaande buiten de sfeer van de gezondheidswetgeving geregelde opleiding. Zo is voor het arts-, het tandarts- en het apothekersregister de universitaire opleiding, respectievelijk tot arts, tot tandarts en tot apotheker, en voor sommige andere registers een daartoe in aanmerking komende opleiding, gegeven in de sfeer van de Wet op het voortgezet onderwijs, aangewezen. Voor andere gevallen wordt echter een opleiding, geregeld binnen het eigen kader van de onderhavige wet, verlangd. Dit is met name het geval bij de registers voor de vakgebieden van de verloskundige en de ziekenverzorgende.

De tweede volzin van de derde alinea luidde:

Rekening gehouden met dergelijke ontwikkelingen, wordt in de onderdelen van dit hoofdstuk, waarin de regeling van een opleiding aan een algemene maatregel van bestuur wordt overgelaten, tevens voorzien in een mogelijkheid zo nodig een andere opleiding bij algemene maatregel van bestuur «aan te wijzen», die alsdan, afhankelijk van de daaromtrent bij de algemene maatregel van bestuur te maken keuze, hetzij de plaats van de in het kader van de onderhavige wet geregelde opleiding gaat innemen, hetzij als alternatieve weg tot het verwerven van de verlangde vakbekwaamheid naast die opleiding komt te staan.

§ 3. Het terrein van deskundigheid

De laatste volzin van de tweede alinea luidde:

Hetzelfde geldt voor beroepen als die van klinische chemicus, klinisch psycholoog, verpleegkundige, ziekenverzorgende en apothekers-assistenten.

§ 4. Nieuwe beroepen

De eerste alinea, tweede tot en met vierde volzin, luidde:

Dit is het geval voor het beroep van arts, tandarts, apotheker, verloskundige, verpleegkundige, ziekenverzorgende en apothekers-assistent. Een aantal beroepen is verder al geregeld op grondslag van de Wet op de paramedische beroepen. Dit zijn de volgende beroepen: de oefentherapeut-Mensendieck, de oefentherapeut Cesar, de diëtist, de fysiotherapeut, de mondhygiënist, de orthoptist, de radiodiagnostisch laborant, de radiotherapeutisch laborant, de ergotherapeut, de logopedist en de podotherapeut.

§ 5. Paramedische beroepen

De tweede volzin van de tweede alinea luidde:

Het gaat hierbij niet langer om een omlijning van wat de paramedicus rechtens mag doen, maar om een omlijning van wat hij, op grond van de genoten opleiding die hem toegang tot het betrokken register heeft verschaft, geacht wordt op verantwoorde wijze te kunnen doen.

De vierde alinea luidde:

Ook in de nieuwe opzet wordt rekening gehouden met aanverwante handelingen als hoger bedoeld. Dit is van des te meer belang, omdat deze veelal, ofschoon niet onder geneeskunst, wel binnen het door de nieuwe wet bestreken ruimere terrein van de individuele gezondheidszorg vallen. Het tweede lid van artikel 119 stelt een bijzondere strafsancie op het veroorzaken van de schade aan de gezondheid van een behandelde persoon door een ingeschrevene die in de uitoefening van individuele gezondheidszorg zijn wettelijk erkende gebied van deskundigheid te buiten is gegaan. Het ligt niet in de bedoeling de gekwalificeerde paramedicus in de sfeer van aanverwante handelingen bij door hem veroorzaakte schade onder deze specifieke strafbepaling te doen

vallen. Met het oog hierop is in artikel 61 uitdrukkelijk bepaald, dat het verrichten van op het terrein van de individuele gezondheidszorg liggende aanverwante handelingen mede tot het gebied van deskundigheid van de paramedici wordt gerekend; daarbij geldt geen afhankelijkheid van een arts.

De vijfde alinea, eerste volzin, luidde:

In de wetsartikelen die de basis vormen voor de omlijning der «gebieden van deskundigheid», wordt ten aanzien van elk der betrokken paramedische beroepen de aard van de betrokken handelingen met geneeskundig doel in algemene zin aangegeven en tevens de afhankelijkheid van een arts (of c.q. een tandarts) tot uitdrukking gebracht.

De zevende alinea, laatste volzin, luidde:

Overzichtelijkheidshalve zij hier aangetekend dat het eerste is geschied met betrekking tot de beroepen van fysiotherapeut, ergotherapeut, logopedist en diëtist, terwijl de tweede genoemde opzet is gevolgd ten aanzien van de beroepen van mondhygiënist, orthoptist, oefentherapeut-Mensendieck, oefentherapeut-Cesar, podotherapeut, radiodiagnostisch laborant en radiotherapeutisch laborant.

Hoofdstuk 8

§ 2. De theorie van de «verlengde arm»

De achtste alinea luidde vanaf de zevende volzin:

Een voorbeeld van dergelijke gedragsregels is het Eerste interim-rapport van de Commissie Verantwoordelijkheid verpleegkundigen in algemene ziekenhuizen (Verslagen – Adviezen – Rapporten, Ministerie Volksgezondheid en Milieuhygiëne, 1982, nr. 51). Deze Commissie heeft een aantal voorwaarden geformuleerd waaraan moet zijn voldaan voordat bepaalde handelingen door verpleegkundigen verricht kunnen worden. Deze voorwaarden betreffen onder meer de vereiste opleiding alsook het schriftelijk vastleggen van de uit te voeren handelingen. Het rapport heeft betrekking op verpleegkundigen in algemene ziekenhuizen en beperkt zich tot de intraveneuze injectie, de vena- en arteriepunctie en de daarmee samenhangende handelingen. Dit is vooralsnog een beperkt

gebied met situaties die betrekkelijk eenvoudig zijn te overzien. In een vervolgrapportage hoopt de Commissie ook andere deelterreinen te behandelen. Daarnaast is aan de Nationale Raad voor de Volksgezondheid advies gevraagd over het ontwikkelen van gedragsregels voor de verantwoordelijkheid van de verpleegkundigen in de extramurale gezondheidszorg.

§ 3. De voorbehouden handelingen

4. het geven van injecties

De eerste volzin van de tweede alinea luidde:

De praktijk laat zien dat niet alleen verpleegkundigen en ziekenverzorgeren, maar bijvoorbeeld ook dokters-assistenten injecties plegen te geven.

7. *het verrichten van handelingen op het gebied van de individuele gezondheidszorg, met gebruikmaking van radioactieve stoffen of toestellen die ioniserende stralen uitzenden*

De laatste volzin luidde:

Tot het gebruik maken van bedoelde stoffen en toestellen worden bevoegd verklaard, mits aan de krachtens de Kernenergiewet gestelde deskundigheidseisen wordt voldaan, de arts, de tandarts, de mondhygiënist, de radiodiagnostisch laborant en de radiotherapeutisch laborant. Wat betreft de beoefenaren van de vier laatst genoemde beroepen geldt bovendien nog de eis dat zij slechts bevoegd zijn voor zover zij blijven binnen hun bij of krachtens hoofdstuk III omschreven deskundigheidsgebied.

Hoofdstuk 10

§ 1. Huidige bepalingen

De tweede volzin van de eerste alinea luidde:

Het betreft de beroepen van de arts, van tandarts en van verloskundige, de paramedische beroepen, alsmede de beroepen van verpleegkundige en van ziekenverzorger.

Vervallen is de tweede volzin (oud) van de tweede alinea, luidende:

De Wet op de ziekenverzorgeren en ziekenverzorgsters uit 1963 bevat in haar artikel 3, derde lid, een overeenkomstige regeling.

De derde volzin van de derde alinea luidde:

Ten aanzien van de apothekers en de apothekers-assistenten bevat de Wet op de Geneesmiddelenvoorziening een overeenkomstige regeling.

§ 2. Nieuwe bepalingen

De achtste alinea luidde:

Daarbij valt naast de algemene bezwaren die er kleven aan het tewerkstellen van buitenlands gediplomeerden die veelal taalproblemen hebben en onbekend zijn met de situatie in de Nederlandse gezondheidszorg, ook te denken aan de situatie op de Nederlandse arbeidsmarkt; het behoefte-criterium speelt in dit verband ongetwijfeld een belangrijke rol. Hoewel in het verleden ten aanzien van buitenslands gediplomeerden een ruim toelatingsbeleid is gevoerd, moet de mogelijkheid worden opgehouden dat aan in het buitenland opgeleide personen de toegang wordt geweigerd ook indien, gelet op de door hen aldaar verkregen opleiding, tegen hun toelating uit het oogpunt van vakbekwaamheid geen bezwaar bestaat. Bij de opzet van de nieuwe wet is hiermee ondubbelzinnig rekening gehouden.

Hoofdstuk 11

§ 6. Tuchtmaatregelen

De derde volzin van de tweede alinea luidde:

Omdat het centrale gegeven in het nieuwe stelsel is geworden de inschrijving in het register en daaraan het recht wordt ontleend een beschermde titel te voeren en eventueel voorbehouden gebieden te betreden dienen de zwaardere maatregelen te zijn schorsing van de inschrijving in het register voor een bepaalde periode respectievelijk doorhaling in het register voor onbepaalde tijd.

Hoofdstuk 13

De derde alinea luidde vanaf de vierde volzin:

Juist vanwege het voornemen de beroepsmatige uitoefening van de gezondheidszorg vrij te geven door het schrappen van het verbod tot het onbevoegd uitoefenen van de geneeskunst, kan een duidelijke publiekrechtelijke erkenning en waarborg van deskundigheid hier niet ontbreken. Voor beroepen die thans nog geen wettelijke regeling kennen, zal het toekennen van een plaats in het nieuwe stelsel naar het oordeel van het kabinet in dit licht en dat van de commissiecriteria beargumenteerd moeten worden. Voor de drie opticiën-beroepen zal geen plaats in het wetsvoorstel worden ingeruimd.

Het vorenstaande leidt er toe voor de tien op grond van de Wet op de paramedische beroepen reeds geregelde beroepen, alsmede de beroepen van verpleegkundige, ziekenverzorgende en apothekers-assistent een plaats in het wetsvoorstel in te ruimen. Daarnaast zijn de beroepen van klinisch psycholoog en psychotherapeut opgenomen.

Het beroep van medisch analist en adjunct-medisch analist zal evenwel niet in het onderhavige wetsvoorstel worden geregeld. Verwezen wordt naar artikel 3, eerste lid, van het wetsvoorstel en wat betreft de toelichting naar hoofdstuk 2 en hoofdstuk 7, paragraaf 4.

Artikelsgewijze deel

De tweede volzin van de tweede alinea van de toelichting op artikel 1 luidde:

Het tweede lid spreekt van «handelingen op het gebied van de geneeskunst of dienende tot een geneeskundig doel».

De zesde volzin van de vijfde alinea van de toelichting op artikel 1 luidde:

Deze handelingen strekken strikt genomen niet tot een geneeskundig doel.

De toelichting op artikel 2 ontbrak.

De derde en vierde volzin van de tweede alinea van de toelichting op artikel 3 luiden:

Vervolgens zijn vermeld de paramedische beroepstitels: fysiotherapeut, oefentherapeut – Mensendieck, oefentherapeut – Cesar, diëtist, mondhygiënist, orthoptist, radiodiagnostisch laborant, radiotherapeutisch laborant, logopedist, ergotherapeut en podotherapeut. Tenslotte zijn de overige beroepstitels vermeld waarop het ontwerp betrekking heeft: verloskundige, verpleegkundige, ziekenverzorgende en apothekers-assistent.

De vierde en vijfde volzin van de eerste alinea van de toelichting op artikel 4 luiden:

De in het eerste lid neergelegde norm dat het voeren van de betrokken titels aan de ingeschrevenen is voorbehouden, wordt in het tweede lid concreter uitgewerkt en aangevuld, in de vorm van een voor een ieder die niet in het desbetreffende register ingeschreven staat, geldend verbod de betrokken titel te voeren of een daarop gelijkende benaming, dan wel een op die titel betrekking hebbend onderscheidingsteken te voeren. Dit kan onder meer het geval zijn wanneer de niet-ingeschrevene gebruik maakt van een titel die

weliswaar niet identiek is aan de beschermde titel maar daarvan slechts weinig afwijkt en daardoor misleidend is, (bijvoorbeeld het gebruik van de titel «geneesheer» door iemand die niet in het register van arts is ingeschreven).

In de vijfde volzin van de tweede alinea van de toelichting op artikel 5 stond in plaats van «gelijkgesteld wordt met een niet-ingeschrevene»: geacht wordt niet in het register ingeschreven te staan.

Voor de laatste alinea van de toelichting op artikel 5 stond een alinea, luidende:

Onderdeel e scheidt de mogelijkheid de inschrijving van een persoon te weigeren indien hij een bepaalde leeftijd nog niet heeft bereikt. Deze bepaling beoogt te voorkomen dat personen een bepaald beroep uitoefenen met gebruikmaking van de beroepstitel, terwijl zij nog niet de leeftijd hebben bereikt waarop zij geacht kunnen worden de verantwoordelijkheid voor zodanige beroepsuitoefening te kunnen dragen. Artikel 17, eerste lid, van de Wet van 25 december 1878, Stb. 222, (laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 31 augustus 1983, Stb. 539) bevat een regeling inzake toelating als apothekers-assistent, die er toe strekt te voorkomen dat personen die jonger zijn dan achttien jaar het beroep uitoefenen. Deze wet wordt ingetrokken bij inwerkingtreding van de onderhavige wet. Het ligt in het voornemen krachtens onderdeel e van het onderhavige artikel een regeling tot stand te brengen, die met zich brengt dat inschrijving in het overeenkomstig artikel 3, eerste lid, ingestelde register van apothekers-assistent niet zal plaatsvinden zolang degenen die om inschrijving verzoeken de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt.

De tweede volzin van de laatste alinea van de toelichting op artikel 6 luidde:

Tegen het uitblijven van een beslissing (wat in beginsel gelijkgesteld is met een weigering) zal de betrokkene dientengevolge alleen dan met kans op succes in beroep kunnen gaan, indien hij aannemelijk kan maken dat zijn aanvraag wél aan de voorschriften voldoet en het verschuldigde bedrag wél is betaald.

In de tweede volzin van de tweede alinea van de toelichting op artikel 8 stond in plaats van «verpleegkundigen betreft»: betreft verpleegkundigen of ziekenverzorgenden.

De vierde alinea van de toelichting op artikel 8 ontbrak.

Na de toelichting op artikel 55 (oud)/49 (nieuw) en vóór de toelichting op artikel 61 (oud)/50 (nieuw) stond de volgende tekst:

Artikel 57

Voor een toelichting op dit artikel wordt verwezen naar de toelichting op artikel 54.

Artikel 58

In dit artikel is de omschrijving van het deskundigheidsterrein van de ziekenverzorgende opgenomen. Tussen deze omschrijving en die van het deskundigheidsterrein van de verpleegkundige (artikel 55) bestaan overeenkomsten. Beide hebben betrekking op hetzelfde complex van handelingen, te weten enerzijds het observeren, begeleiden, verplegen en verzorgen, en anderzijds het op verzoek van een beroepsbeoefenaar op het gebied van de individuele gezondheidszorg verrichten van handelingen in aansluiting op diens diagnostische en therapeutische werkzaamheden.

Daarnaast zijn er verschillen tussen het gebied van deskundigheid van de twee categorieën beroepsbeoefenaren. Ter zake van de eerstgenoemde categorie van handelingen geldt dat de verpleegkundige over de hele linie deskundig geacht mag worden. Daarentegen geldt voor de ziekenverzorgende dat hij deskundig geacht mag worden op het gebied van de «basisverpleegkundige hulp» aan de patiënt (de term is ontleend aan een advies van de Centrale Raad voor de Volksgezondheid van november 1979 inzake taak, verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid van de ziekenverzorg(st)er, blz. 20 e.v.). Op deze basisverpleegkundige bijstand wordt gedoeld in onderdeel a van het onderhavige artikel. De basisverpleegkundige hulpverlening is onderdeel van de gehele verpleegkundige hulpverlening. Zij vormt het belangrijkste onderdeel van het deskundigheidsgebied van de ziekenverzorgende en is dan ook de kern van de opleiding tot ziekenverzorgende. De basisverpleegkundige hulpverlening is uiteraard ook opgenomen in de opleiding tot verpleegkundige, zij het dat in die opleiding deskundigheid wordt geleerd ten aanzien van het geheel van de verpleegkundige hulpverlening.

De deskundigheid van de ziekenverzorgende is niet beperkt tot de basisverpleegkundige zorg. Op verzoek van een verpleegkundige kan de ziekenverzorgende ook handelingen verrichten ten aanzien waarvan de verpleegkundige de eerst aangewezen is. In dit kader kan de betrokken verpleegkundige erop toezien dat de zorgverlening door de ziekenverzorgende aan de patiënt verantwoord geschiedt. Op deze categorie van handelingen doelt onderdeel b van het artikel. Het gemis van voldoende achtergrondkennis en inzicht om de consequenties van het handelen ten volle te kunnen voorzien, wordt hier gecompenseerd door supervisie van de verpleegkundige. Het vorenstaande kan aan de hand van enige voorbeelden worden geïllustreerd. Het observeren van de patiënt zal in het algemeen tot de taak van de ziekenverzorgende kunnen worden gerekend. In dat kader kan hij bepaalde verschijnselen bij de patiënt constateren. Het interpreteren van die verschijnselen zal hij evenwel aan de verpleegkundige moeten overlaten, evenals het beoordelen van de situatie en het opstellen van een verpleegplan terzake. Bij het uitvoeren van het verpleegplan zal de ziekenverzorgende wel een belangrijke rol kunnen vervullen.

Tot het onderdeel «verzorging» behoort ook wondverzorging. De ziekenverzorgende zal ook zonder tussenkomst van de verpleegkundige snij- en schaafwonden op deskundige wijze kunnen verzorgen. Gaat het evenwel om wonden die een specifieke verzorging vereisen, zoals brandwonden, operatieve wonden, wonden in verband met decubitus, dan is de verpleegkundige de aangewezen om deskundig bijstand te verlenen met dien verstande dat op verzoek van de verpleegkundige – en onder het nodige toezicht – ook de ziekenverzorgende dergelijke wonden verantwoord kan verzorgen.

De afbakening tussen de onderdelen a en b waarin bepalend is of de verpleegkundige de aangewezen is of niet, zal in de praktijk niet steeds houvast bieden. Een duidelijker, meer houvast biedend criterium lijkt evenwel niet voorhanden. Verwezen zij nog naar het bovengenoemde rapport van de Centrale Raad voor de Volksgezondheid, waarin wordt gesteld dat een duidelijke taakafbakening tussen verpleegkundige en ziekenverzorgende niet is te geven.

Tenslotte zij in dit verband opgemerkt dat de Raad voor de beroepen in de individuele gezondheidszorg op dit punt aanbevelingen omtrent gedragsregels zal kunnen opstellen, waardoor het onderscheid tussen ziekenverzorgende en verpleegkundige scherper kan worden gedefinieerd en aan de betrokkenen meer houvast wordt geboden. Onderdeel c is gelijk aan onderdeel b van artikel 55 ten aanzien van verpleegkundigen. Het doelt op de gevallen waarin ziekenverzorgenden als verlengde arm optreden bij het verrichten van met name medischtechnische handelingen. Een voorbeeld is het geven van injecties – op verzoek van een arts, al dan niet door tussenkomst van een verpleegkundige – door een ziekenverzorgende. Een ander voorbeeld is het op verzoek van een revalidatie-arts of fysiotherapeut doen van bepaalde oefeningen met een patiënt in het kader van bewegingstherapie of het erop toezien dat de patiënt zelf dergelijke oefeningen doet.

Artikel 59

Overeenkomstig de Wet van 31 augustus 1983, Stb. 539, waarbij de Wet van 25 december 1878, Stb. 22, is gewijzigd, ligt het in het voornemen bij de uitvoering van het onderhavige artikel een tweetal opleidingen aan te wijzen. De eerste betreft de opleiding, gericht op het staatsexamen van apothekers-assistent. De tweede betreft de opleiding, gericht op het eindexamen van apothekers-assistent, bedoeld in artikel 29 van de Wet op het voortgezet onderwijs. Beide opleidingen ressorteren onder verantwoordelijkheid van de Minister van Onderwijs en Wetenschappen.

De tekst, behelzende de toelichting op het nieuwe artikel 51, ontbrak.

In de vierde alinea van de toelichting op de artikelen 98 (oud)/88 (nieuw) en 99 (oud)/89 (nieuw) stond in plaats van «leidt het indienen van een beroepsschrift na het verstrijken van de beroepstermijn niet tot een niet-ontvankelijkverklaring»: wordt een na het verstrijken van de beroepstermijn ingediend beroepsschrift geacht tijdig te zijn ingekomen.

In de tweede volzin van de tiende alinea van de toelichting op de artikelen 119–126 (oud)/109–116 (nieuw) stond na «artikel 3» vóór de komma: of daarop lijkend.

De tweede volzin van de eerste alinea van de toelichting op artikel 128 (oud)/118 (nieuw), luidde:

De onderhavige bepaling houdt daarmee in het eerste lid uitdrukkelijk rekening waar gesproken wordt van het tijdstip waarop zij voor hen, dat wil zeggen voor de betrokken categorie ingeschrevenen, van kracht worden (hetzelfde is het geval bij de met het onderhavige artikel samenhangende artikelen 129 en 130).

De eerste twee volzinnen van de tweede alinea van de toelichting op artikel 128 (oud)/118 (nieuw), luidden:

Indien de artikelen 3–12 ten aanzien van een bepaald beroep of een bepaalde categorie van beroepen zijn gaan gelden, dienen degenen die voor inschrijving in het desbetreffende register in aanmerking willen komen, daartoe een aanvraag om inschrijving in te dienen.

Indien zij dit op tijd doen, dat wil zeggen binnen drie maanden nadat de bepalingen voor hen zijn gaan gelden, brengt het onderhavige artikel voor hen met zich dat bepaalde artikelen voor hen niet van toepassing zijn totdat op de aanvraag om inschrijving onherroepelijk is beslist.

De derde volle alinea van de toelichting op artikel 128 (oud)/118 (nieuw) ontbrak.

In de vierde volle alinea, onder a, van de toelichting op artikel 128 (oud)/118 (nieuw), stond in plaats van «artikel 3, eerste lid, ten aanzien van het desbetreffende beroep in werking is getreden»: hoofdstuk II voor hen is gaan gelden.

Onderdeel b van die alinea luidde:
b. degenen die vóór genoemd tijdstip een beroep uitoefenden ten aanzien waarvan ook reeds een wettelijke regeling heeft gegolden, volgens welke door de overheid erkende gediplomeerden een op dat beroep betrekking hebbende titel mochten voeren (stelsel van titelbescherming door bescherming van het diploma). Het gaat hier om verpleegkundigen en ziekenverzorgers en ziekenverzorgsters, zoals blijkt uit het vierde lid.

Onderdeel b was aangeduid als onderdeel c. Onderdeel c ontbrak.

In de eerste volzin van de vijfde volle alinea van de toelichting op artikel 128 (oud)/118 (nieuw) stond in plaats van «gelijgesteld met degenen die in het desbetreffende register ingeschreven staan»: aangemerkt als ingeschrevenen.

De laatste volzin van de eerste alinea van de toelichting op artikel 129 (oud)/119 (nieuw) luidde:

Het in deze bepaling opgenomen overgangsrecht gaat derhalve voor de onderscheidene beroepen gelden op het moment waarop deze bepaling voor die beroepen van kracht wordt (begin eerste lid).

In de eerste volzin van de tweede alinea van de toelichting op artikel 129 (oud)/119 (nieuw) stond in plaats van «de verpleegkundigen (dat wil zeggen degenen waarvoor in het oude bestel een stelsel van titelbescherming door bescherming van het getuigschrift heeft gegolden)»: degenen waarvoor in het oude bestel een stelsel van titelbescherming (bescherming van het getuigschrift) heeft gegolden.

In de derde alinea van de toelichting op artikel 129 (oud)/119 (nieuw) stond in plaats van «artikel 3, eerste lid ten aanzien van het desbetreffende beroep in werking is getreden»: dit artikel voor de betrokkene van kracht wordt.

In de vierde volzin van de eerste alinea van de toelichting op artikel 130 (oud)/120 (nieuw) stond na «degenen die» en vóór «reeds werkzaam»: bij inwerkingtreding van het artikel. In de zesde volzin van die alinea stond in plaats van «voordat ten aanzien van het desbetreffende beroep een register overeenkomstig artikel 3, eerste lid, is ingesteld»: vóór inwerkingtreding van het artikel.

In de eerste volzin van de laatste alinea van de toelichting op artikel 130 (oud)/120 (nieuw) stond in plaats van «van belang wordt»: van kracht wordt. In de tweede volzin van die alinea stond in plaats van «artikel 3, eerste lid,»: deze bepalingen. In de laatste volzin van die alinea stond in plaats van «artikel 3, eerste lid,»: het onderhavige artikel.

De tekst, behelzende toelichting op het nieuwe artikel 121, ontbrak.

De toelichting op artikel 131 (oud)/122 (nieuw) bestond uit drie alinea's. De derde alinea luidde:

Wat betreft het inwerkingtreden van het onderhavige artikel zij verwezen naar de toelichting op artikel 168. Overeenkomstig de daar weergegeven beschouwing zal inwerkingtreding van dit artikel plaatsvinden tesamen met inwerkingtreding van de artikelen in hoofdstuk II betreffende de registers en de inschrijving daarin. In die fase heeft inschrijving in het register nog geen rechtsgevolgen voor de betrokkenen en wordt hun rechtspositie nog beheerst door de Wet op de paramedische beroepen. Nadat de aanvragen

om inschrijving zijn verwerkt, worden de artikelen betreffende de rechtspositie in werking gesteld en zal tegelijkertijd de Wet op de paramedische beroepen ingetrokken moeten worden.

De een na laatste volzin van de eerste alinea van de toelichting op artikel 135 (oud)/126 (nieuw) luidde:

Daarnaast zullen met toepassing van het onderhavige artikel de in artikel 129, eerste lid, bedoelde verpleegkundigen die vóór het tijdstip waarop dit artikel voor hen van kracht is geworden de bevoegdheid hadden verkregen tot het voeren van de titel van verpleegkundigen worden aangewezen.

In de eerste volzin van de laatste alinea van de toelichting op artikel 135 (oud)/126 (nieuw) stond na «maatregel van bestuur» vóór de punt: en eventueel een ministeriële regeling.

In de eerste volzin van de tweede alinea van de toelichting op artikel 141 (oud)/132 (nieuw) ontbrak de zinsnede «met betrekking tot apothekers en (apotheehoudende) artsen». In de derde volzin van die alinea stond in plaats van «apotheker of arts»: apotheker, arts of apothekers-assistent. In de vierde volzin van die alinea stond in plaats van «apothekers en apotheehoudende artsen»: apothekers, apotheehoudende artsen en apothekers-assistenten. Voorts stond in die volzin in plaats van «apothekers of apotheehoudende artsen»: apothekers, apotheehoudende artsen of apothekers-assistenten. De vijfde, zesde en zevende volzin van die alinea ontbraken.

In de laatste volzin van de derde alinea van de toelichting op artikel 146 (oud)/137 (nieuw) stond in plaats van «met ingeschrevenen worden gelijkgesteld»: als ingeschrevenen worden aangemerkt.